

ditere saavel Gesandten i Konstantinopel som Gesandten i Wien. Dette sidste Forhold har saa atter medført, at Posterne i Wien og i Rom, der i nogle Aar har været forenede i een Person, foreslaas adskilte, saa at der ansættes en Chargé d'affaires i Wien og en i Rom, og for den i Wien ansatte skal der samtidig aabnes en Adgang til at kunne blive Ministerresident og faa Titel af overordentlig Gesandt, for saa vidt Regeringen paa et Finanslovsforslag senere kan faa bevilget de ikke mange Tusind Kroner, der dertil kræves. Der har i Folketinget været ret stor Stemning for, at man, saa vidt det var gørligt, trods denne Adskillelse kunde faa en selvstændig Repræsentation i Wien, som man har haft i saa mange Aar, selv om det ikke har været Tilfældet i de allersidste Aar. I Rom skulde saa Gesandten ogsaa kunne akkrediteres i Svejts, hvor man hidtil kun har haft et Konsulat i Zürich med en Vicekonsul i Genf.

Lovforslaget er ikke uden økonomisk Betydning, men det fortjener dog at fremhæves, at trods de ikke ringe Forandringer i de her berørte Forhold, saaledes i Virkeligheden Udnævnelse af to nye Gesandtskaber og Ansættelse af en Handelsattaché, kan jeg ikke se, at Udgiften vil blive forøget med mere end 20,000 Kr. Lovforslaget er øjensynligt udarbejdet og motiveret paa en omhyggelig Maade, er blevet enstemmigt vedtaget i Folketinget efter en Udvalgsbehandling, hvor man kun har foreslaaet en Forhøjelse af Lønningen for Handelsattachéen i Konstantinopel fra 10,000 til 14,000 Kr., hvad der vist er en meget hensigtsmæssig Forandring, og jeg tillader mig med disse faa Ord at anbefale det til Vedtagelse ogsaa i dette høje Ting.

Enevold Sørensen: Lovforslaget gaar i Hovedsagen ud paa at oprette et fast dansk Gesandtskab i Konstantinopel. Dette er væsentlig begrundet i den Overbevisning om en rig økonomisk Udvikling i Tyrkiet og Balkanstaterne efter den afsluttede Krig, som deles af Udenrigsministeren og Handelsministeren. Ogsaa det Udvalg, som i det andet Ting har behandlet Lovforslaget, udtaler, at efter dets Opfattelse er der ingen Tvivl om, at disse Lande gaar en stor økonomisk Fremtid i Møde, under hvilken der vil kunne blive Anvendelse for danske Produkter. Man vil dog kunne give dette Lovforslag sin Tilslutning uden dermed at have tilkendegivet, at man er i Besiddelse af en saadan

sikker og utvivlsom Overbevisning om en for Døren staaende stor Opgangstid for Tyrkiet og Balkanstaterne. Lovforslaget gaar, som sagt, ud paa Oprettelse af en fast Gesandtskabspost, og vil man fra dansk Side gøre et alvorligt Forsøg paa at vinde frem til det nye Marked, der efter den omtalte stærke Forventning om en rig Udvikling i Europas tidligere urolige Hjørner kan paaregnes, er Oprettelsen af et fast Gesandtskab dog ikke tilstrækkelig, og det foreslaas derfor, at der til Gesandtskabet knyttes en Handelsattaché. Samtidig bestemmer Lovforslaget, som det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen) gjorde opmærksom paa, at Danmark skal have en fast Gesandtskabspost i Italien, hvor nu vor Gesandt i Wien er akkrediteret. Den sidste skal saa fremtidig akkrediteres i to af Balkanstaterne.

I Folketinget er der kun sket den Forandring i Lovforslaget, at Lønnen for Handelsattachéen er forhøjet med 4,000 Kr., og at den fremtidige Repræsentant i Wien, som af Ministeren er foreslaaet nedsat fra en Gesandt til en Chargé d'affaires, for at der herved kunde spares noget overfor de forøgede Udgifter, som Lovforslaget bringer, efter nærmere Aftale med Udenrigsministeren kan blive Ministerresident, hvad der medfører en Forhøjelse af hans Løn og Bordpenge med 6,000 Kr. og gør det muligt for ham at erholde Titel af overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister.

I Folketinget har der altsaa været Tilslutning til Forslaget, og man har endda ønsket at gaa noget højere med Udgifterne end foreslaaet. Den Tid ligger ikke saa langt tilbage, da der i det Parti, hvortil jeg hører, næredes Ønsker og Krav om væsentligt at indskrænke vor diplomatiske Repræsentation, et Krav, der gentagne Gange er sket Fyldest ved Nedlæggelse af Gesandtskabsposter og overhovedet ved Besparelser og Indskrænkninger, hvor det var muligt paa dette Omraade. At dette Forhold har forandret sig i ikke ringe Grad i de senere Aar, at der her er indtraadt en Vending i Opfattelsen, hvad ogsaa Behandlingen af det foreliggende Lovforslag i det andet Ting har vidnet om, har neppe sin Grund alene deri, at vi nu maaske alle gennemgaaende er mindre nøjeregnende med Statskassens Udgifter end forhen. Hovedsagelig og derfor ogsaa glædeligvis ligger Grunden vist nærmest i, at der i den senere Aarrække er sket ligesom en Vending indenfor vort Udenrigsministerium og Diplomati. Dette er lige-